Euroopa Parlament
2024-2029

VASTUVÕETUD TEKSTID

P10_TA(2025)0160

Venemaa Ukraina-vastase sõja põhjustatud inimkahju ja tungiv vajadus teha Venemaa agressioonile lõpp: ebaseaduslikult kinni peetud tsiviilisikute ja sõjavangide olukord ning tsiviilisikute jätkuv pommitamine

Euroopa Parlamendi 9. juuli 2025. aasta resolutsioon Venemaa Ukraina-vastase sõja põhjustatud inimkahju ja tungiva vajaduse kohta teha Venemaa agressioonile lõpp: ebaseaduslikult kinni peetud tsiviilisikute ja sõjavangide olukord ning tsiviilisikute jätkuv pommitamine (2025/2710(RSP))

Euroopa Parlament,

– võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Ukraina ja Venemaa kohta,

– võttes arvesse Haagi konventsioone, ÜRO põhikirja, Genfi konventsioone ja nende lisaprotokolle, genotsiidi vältimise ja selle eest karistamise konventsiooni, Euroopa inimõiguste konventsiooni, ÜRO piinamisvastast konventsiooni, Rahvusvahelise Kriminaalkohtu Rooma statuuti ja ÜRO lapse õiguste konventsiooni,

– võttes arvesse 2014. aastal ühelt poolt Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Ukraina vahel sõlmitud assotsieerimislepingut[1] ning Euroopa Liidu ja Ukraina vahelist põhjalikku ja laiaulatuslikku vabakaubanduspiirkonda, mida leping hõlmab,

– võttes arvesse kõiki ÜRO Peaassamblee ja Julgeolekunõukogu asjakohaseid resolutsioone, eelkõige 25. veebruaril 2025. aastal vastu võetud ÜRO Peaassamblee resolutsiooni ES-11/7,

– võttes arvesse 10. juuli 2024. aasta NATO Washingtoni tippkohtumise deklaratsiooni ja 25. juuni 2025. aasta Haagi tippkohtumise deklaratsiooni,

---

[1] ELT L 161, 29.5.2014, lk 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2014/295/oj.

– võttes arvesse kodukorra artikli 136 lõiget 2,

A. arvestades, et Venemaa on alates 24. veebruarist 2022 pidanud Ukraina vastu jõhkrat, ebaseaduslikku, provotseerimata ja põhjendamatut täiemahulist agressioonisõda;

B. arvestades, et Venemaa agressioon Ukraina vastu ei alanud mitte 2022. aasta veebruaris, vaid 2014. aastal Donetski ja Luhanski oblasti osade ning Krimmi ebaseadusliku okupeerimise ja annekteerimisega, mis on põhjustanud raskeid humanitaarseid, majanduslikke ja ökoloogilisi tagajärgi ning piirkondlikku ebastabiilsust; arvestades, et Venemaa võimuses on jõhker ja põhjendamatu agressioonisõda igal ajal lõpetada;

C. arvestades, et ÜRO Peaassamblee liigitas oma 2. märtsi 2022. aasta resolutsioonis Venemaa Ukraina-vastase sõja kohe agressiooniaktiks, millega rikutakse ÜRO põhikirja artikli 2 lõiget 4, ning tunnistas oma 14. novembri 2022. aasta resolutsioonis, et Venemaa tuleb võtta agressioonisõja eest vastutusele ning ta peab kandma õiguslikku ja rahalist vastutust oma rahvusvahelist õigust rikkuvate tegude eest, sealhulgas hüvitama tekitatud mittevaralise ja varalise kahju;

D. arvestades, et Venemaa on teinud 2025. aastal Ukraina vastu seni üle 20 000 droonirünnaku, st ligikaudu 3 500 rünnakut kuus, mis on 350 % rohkem kui 2024. aastal ühes kuus keskmiselt; arvestades, et Venemaa on tapnud üle 1 050 tsiviilisiku ja vigastanud veel 4 300 inimest, mis on selge tõend selle kohta, et erinevalt Ukraina kaitsetegevusest on Venemaa võtnud aktiivselt sihikule tsiviilisikud, sealhulgas kiirabi- ja päästetöötajad; arvestades, et hiljutised rünnakud Kiievile ja Dniprole olid inimohvrite arvu poolest vastavalt teine kõige rängem ja rängim rünnak nendele linnadele alates Venemaa sissetungi algusest ning see on teravas vastuolus Venemaa väidetega, et ta on huvitatud rahust;

E. arvestades, et EL on Venemaa Ukraina-vastase agressioonisõja vastumeetmena võtnud Venemaa suhtes vastu 17 enneolematu ulatusega sanktsioonipaketti ning jätkab Venemaa suhtes sanktsioonide kehtestamist, et võtta temalt lõplikult suutlikkus Ukraina-vastast ebaseaduslikku agressioonisõda jätkata; arvestades, et sanktsioonidest kõrvalehoidmine, sealhulgas Venemaa varilaevastiku kaudu, ja sanktsioonide puudulik rakendamine on olulised Venemaa agressioonisõda võimaldavad tegurid; arvestades, et hoolimata nendest ja muudest sanktsioonidest jätkab Venemaa Ukraina-vastase agressioonisõja pidamist;

F. arvestades, et USA on taas peatanud hädavajaliku sõjalise abi tarned Ukrainale;

G. arvestades, et Venemaa agressioon Ukraina vastu on põhjustanud Euroopas alates II maailmasõjast suurima tsiviilelanike sundrände, kusjuures ümber on pidanud asuma kümme miljonit ukrainlast (peamiselt naised ja lapsed), kellest seitse miljonit on leidnud

varjupaiga välismaal[1];

H. arvestades, et Venemaa jätkab süütute tsiviilisikute suhtes kohutavate sõjakuritegude toimepanemist; arvestades, et Ukraina ametivõimude andmetel peetakse praegu Venemaal ja ajutiselt okupeeritud Ukraina aladel kinni ligikaudu 16 000 Ukraina tsiviilisikut, kuigi tegelikud arvud on tõenäoliselt palju suuremad; arvestades, et ametlikult on teadmata kadunud üle 70 000 ukrainlase, sealhulgas tsiviilisikud, lapsed ja sõjaväelased;

I. arvestades, et Venemaa ametivõimud on väga paljude Ukraina tsiviilisikute süstemaatilise sunniviisilise kadumise taga, pidades alusetute ja väljamõeldud süüdistuste alusel kinni sõjaväelise kuuluvuseta isikuid, kelle saatus ja asukoht on teadmata, mis on jätnud nende perekonnad ängistavasse teadmatusse; arvestades, et Venemaa sunnib inimesi kadunuks jääma osana laiaulatuslikust, süstemaatilisest ja koordineeritud rünnakust Ukraina tsiviilelanikkonna vastu;

J. arvestades, et ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo andmetel on alates 2022. aasta veebruarist Venemaa kinnipidamisasutustes surnud vähemalt 29 tsiviilisikut ja Venemaa kontrolli all olevatel aladel hukatud 170 tsiviilisikut;

K. arvestades, et kogu sunniviisilise kadumise protsessi vältel ei ole Venemaa ametivõimud järjekindlalt andnud peredele teada nende lähedaste saatusest või asukohast; arvestades, et paljud eri ametiasutuste antud vastused ei ole samuti sisaldanud sisulist teavet;

L. arvestades, et Venemaa ametivõimud on paljusid ebaseaduslikult kinni peetud Ukraina tsiviilisikuid süstemaatiliselt piinanud, kohelnud neid muul viisil ebainimlikult ja neid alandanud; arvestades, et Ukraina küsimustega tegelev ÜRO sõltumatu rahvusvaheline uurimiskomisjon on leidnud tõendeid selle kohta, et Venemaa kasutab vägistamist ja seksuaalvägivalda nii mees- kui ka naissoost kinnipeetavate piinamise vahendina;

M. arvestades, et Venemaa keeldub avalikustamast praegu kinni hoitavate Ukraina sõjavangide arvu; arvestades, et Venemaa ametivõimud ei täida jultunult Genfi konventsioonidest tulenevat kohustust lubada Rahvusvahelise Punase Risti Komitee rahvusvahelistel esindajatel vange külastada ning edastada asjakohast teavet Rahvusvahelisele Punase Risti Komiteele, riigiasutustele ja sõjavangide peredele;

N. arvestades, et Ukraina sõjavange ja vangistatud tsiviilisikuid piinatakse, sealhulgas lastakse neil nälgida, neid pekstakse, nende suhtes kasutatakse eri liiki sunnimeetodeid ning füüsilist, seksuaalset ja psühholoogilist vägivalda ning neile ei anta arstiabi

---

1 https://www.peopleinneed.net/the-ukrainian-refugee-crisis-current-situation-9539gp

ega võimaldata juriidilist esindamist;

O. arvestades, et Ukraina ja rahvusvahelised organid on alates 2022. aasta veebruarist dokumenteerinud sadu Ukraina sõjavangide hukkamisi Venemaa vägede poolt; arvestades, et Ukraina peaprokuratuur uurib praegu 268 Ukraina sõjavangi hukkamist (208 lahinguväljal ja 59 Olenivka vanglas); arvestades, et suurenev hukkamiste arv koos olemasolevate tõenditega osutab sellele, et need kuriteod ei ole erandlikud juhtumid, vaid osa süstemaatilisest ja tahtlikust poliitikast, mis kujutab endast rahvusvahelise õiguse ja inimõiguste rasket rikkumist ning sõjakuritegusid Genfi konventsioonide ja Rooma statuudi tähenduses;

P. arvestades, et Ukraina ja Venemaa on alates 2022. aasta veebruarist korraldanud 65 vangide vahetust, mille tulemusel vabastati 5 757 inimest, sealhulgas toimus kolm ulatuslikku vahetust 2025. aasta mais ning veel 469 isikut vabastati väljaspool ametlikke vahetusmehhanisme;

Q. arvestades, et alates Krimmi okupeerimisest ja annekteerimisest 2014. aastal on Venemaa süstemaatiliselt rünnanud krimmitatarlasi poliitiliselt motiveeritud süüdistuste, kadunuks jääma sundimise, hirmutamise ja ahistamisega; arvestades, et krimmitatarlaste juhte, ajakirjanikke, kodanikuühiskonna aktiviste ja usutegelasi on ebaproportsionaalselt represseeritud, sealhulgas ekstremismi- ja terrorismisüüdistuste varjus; arvestades, et need tegevused kujutavad endast rahvusvaheliste inimõiguste ja humanitaarõiguse rikkumist ning nende eesmärk on kaotada põliselanikest krimmitatarlaste identiteet ja kohalolek;

R. arvestades, et Venemaa, kes väidab end olevat ristiusu ja kristlike väärtuste kaitsja, on pannud okupeeritud Ukraina aladel toime massilisi ja süstemaatilisi usuvabaduste rikkumisi, keelustanud täielikult Ukraina kreekakatoliku kiriku, tapnud vähemalt 47 Ukraina usujuhti ja veel rohkem usujuhte piinanud ning Venemaa väed on tahtlikult rünnanud ja hävitanud usukogukondade vara; arvestades, et samal ajal kasutab Venemaa Moskva patriarhaadi õigeusu kirikut relvana usukogukondade ja laiemalt Ukraina elanikkonna türanniseerimiseks ja enda kontrolli all hoidmiseks;

S. arvestades, et Ukraina ajakirjaniku Viktorija Roštšõna piinamine ja tapmine Venemaa vangistuses toob esile suured ja kasvavad ohud, millega Vene vägede käes olevad Ukraina ajakirjanikud silmitsi seisavad; arvestades, et teised, sealhulgas Irõna Danõlovõtš, Dmõtro Hõljuk, Irõna Levtšenko ja Heorhi Levtšenko, on jätkuvalt eluohtlikes tingimustes vahi all;

T. arvestades, et algatuse „Bring Kids Back UA“ ja Yale’i ülikooli humanitaaruuringute labori (Humanitarian Research Lab) kogutud andmete kohaselt on alates 2022. aasta veebruarist Venemaale ja Valgevenesse küüditatud ning ajutiselt okupeeritud Ukraina aladel

kinni peetud ligikaudu vähemalt 20 000 ja võimalik, et kuni 35 000 Ukraina last, kusjuures tagasi on saadud ainult 1 366 last ja kinnitust on leidnud 637 lapse surm; arvestades, et tegelikud arvud on eeldatavasti palju suuremad, kuna laste ümberasustamine ja küüditamine jätkub; arvestades, et Trumpi administratsioon lõpetas alates 1. juulist 2025 Yale'i ülikooli humanitaaruuringute labori Ukraina konfliktivaatluskeskuse rahastamise, mis seab ohtu selle töö jätkumise;

U. arvestades, et Rahvusvahelises Kriminaalkohtus on alates 2. märtsist 2022 käimas Ukrainas valitseva olukorra kohta algatatud uurimine ning kohus tegi 17. märtsil 2023 vahistamismääruse Venemaa Föderatsiooni presidendi Vladimir Putini ja Venemaa Föderatsiooni presidendi kantselei nn laste õiguste voliniku Maria Lvova-Belova suhtes, keda süüdistatakse sõjakuriteos, mis seisneb Ukraina laste ebaseaduslikus küüditamises, ning seejärel 24. juunil 2024 täiendavad vahistamismäärused Venemaa ametnike suhtes; arvestades, et EL toetab Euroopa Nõukogu raames loodavat agressioonikuritegude erikohut;

1. mõistab kõige karmimalt hukka Venemaa provotseerimata, ebaseadusliku ja põhjendamatu agressioonisõja Ukraina vastu; nõuab, et Venemaa lõpetaks viivitamata igasuguse sõjalise tegevuse Ukrainas, lahkuks täielikult Ukraina rahvusvaheliselt tunnustatud territooriumilt, lõpetaks sunniviisilised küüditamised, vabastaks kõik kinnipeetud ja küüditatud ukrainlased ning maksaks Ukrainale ja sõjakuritegude ohvritele hüvitist; kordab, et mõistab hukka Valgevene otsese osalemise Venemaa jõhkras Ukraina-vastases agressioonisõjas;

2. kinnitab oma vankumatut pühendumust Ukraina sõltumatusele, suveräänsusele ja territoriaalsele terviklikkusele tema rahvusvaheliselt tunnustatud piirides ning kordab oma poliitikat mitte tunnustada Ukraina territooriume, mille Venemaa on ajutiselt okupeerinud; rõhutab tungivalt, et Ukrainal on ÜRO põhikirja artikli 51 kohaselt võõrandamatu õigus enesekaitsele, mis hõlmab õigust rünnata sõjalisi sihtmärke Venemaa pinnal;

3. kinnitab veel kord oma vankumatut solidaarsust Ukraina rahvaga, kes kaitseb kangelaslikult oma riiki, maad ja meie ühiseid Euroopa väärtusi; kordab oma veendumust, et tugev, sõltumatu ja demokraatlik Ukraina on Euroopa julgeoleku, stabiilsuse ja heaolu jaoks üliolulin; nõuab, et EL ja kõik selle 27 liikmesriiki suurendaksid märkimisväärselt Ukrainale antava sõjalise abi mõjusust ja kiirendaksid selle kohaletoimetamist, et Ukraina saaks end õiguspäraselt kaitsta ägenevate rünnakute eest, mida Venemaa korraldab linnadele ja tsiviiltaristule kogu riigis, ning et Ukraina positsioon läbirääkimistel oleks võimalikult tugev;

4. mõistab hukka Vladimir Putini jätkuva revisionistliku ja imperialistliku retoorika ja ideoloogia ning alatu propaganda;

mõistab hukka Venemaa valitsuse süstemaatilised katsed kaotada Ukraina ajalugu, kultuur, keel ja identiteet; sellega seoses mõistab teravalt hukka Ukraina loomeinimeste tagakiusamise, mille näiteks on Mariupoli sõjaväeorkestri liikmete vangistamine ja piinamine ning ebainimlik kohtlemine, ning nõuab nende viivitamatut ja tingimusteta vabastamist;

5. rõhutab, et Venemaa täiemahuline sissetung Ukrainasse on lõhkunud rahu ja stabiilsuse Euroopas ning kahjustanud oluliselt ülemaailmset julgeolekut; rõhutab, et Venemaa on endiselt kõige suurem ja otsesem oht Euroopa julgeolekule;

6. mõistab teravalt hukka Ukraina sõjavangide hukkamise Venemaa vägede poolt, mis kujutab endast sõjakuritegu ja Genfi konventsioonide rasket rikkumist; on šokeeritud Ukraina ajakirjaniku Viktorija Roštšõna röövimisest, suhtlemisvõimaluseta kinnipidamisest, piinamisest ja tapmisest Venemaa Föderatsiooni poolt, mis on näide selle kohta, millise äärmise jõhkruse ja süstemaatilise julmusega kohtlevad venelased Ukraina tsiviilisikuid ja sõjavange; nõuab, et Venemaa Föderatsioon lõpetaks viivitamata elundite moonutamise ja nende eemaldamise tsiviilisikute ja sõjavangide surnukehadelt;

7. kordab, et Venemaa kannab oma agressioonisõja eest ainuvastutust ning et Venemaa vägede ja ametiisikute toime pandud inimõiguste rikkumised, sõjakuriteod ja muud rahvusvahelise õiguse rikkumised ei saa jääda karistamata; väljendab suurt pahameelt selle üle, et Venemaa ründab jõhkralt tsiviilelanikke ja valimatult tsiviiltaristut; rõhutab, et tsiviilisikute süstemaatiline ja tahtlik ründamine ja eelkõige laste küüditamine võib endast kujutada Venemaa valitsuse kavandatud ja elluviidavat genotsiidistrateegiat;

8. toetab täielikult Rahvusvahelise Kriminaalkohtu käimasolevaid uurimisi Venemaa Föderatsiooni poolt toime pandud sõjakuritegude ja inimsusvastaste kuritegude asjus; väljendab heameelt Euroopa Nõukogu ja Ukraina hiljutise kokkuleppe üle, mis käsitleb Ukraina-vastaste agressioonikuritegude erikohtu loomist; rõhutab, et kõik Ukrainas toime pandud sõjakuritegude eest vastutavad isikud tuleb vastutusele võtta, ning toonitab, et õigusemõistmine on püsiva rahu saavutamise alus; väljendab suurt muret Rahvusvahelise Kriminaalkohtu, selle prokuröride, kohtunike ja töötajate suhtes kehtestatud USA sanktsioonide pärast, mis kahjustavad kogu käimasolevat uurimistegevust ja süüdistuste ettevalmistamisega seotud tööd ning kujutavad endast tõsist rünnakut rahvusvahelise kohtusüsteemi vastu; kutsub komisjoni üles viivitamata rakendama blokeerimisseadust ja kutsub liikmesriike üles kiiresti suurendama oma diplomaatilisi pingutusi, et kaitsta Rahvusvahelist Kriminaalkohut kui rahvusvahelise kohtusüsteemi asendamatut nurgakivi;

9. kordab, et mõistab hukka lugematute Ukraina tsiviilisikute

sunniviisilise küüditamise, ebaseadusliku kinnipidamise ja ebainimliku kohtlemise Venemaa poolt; nõuab, et Venemaa annaks peredele viivitamata täpset teavet kinnipeetavate asukoha ja tervisliku seisundi kohta ning nõuab, et otsekohe vabastataks kõik Venemaa ametivõimude vangistatud tsiviilisikud; rõhutab, et Ukraina tsiviilisikute sundränne, ebaseaduslik kinnipidamine ja väärkohtlemine annavad tunnistust sellest, kui jõhker on Venemaa režiim ja kui ükskõikselt ta suhtub inimelusse; mõistab teravalt hukka jõhkra taktika, mida Venemaa võimud kasutavad nii Ukraina tsiviilisikute kui ka sõjavangide suhtes; taunib Ukraina okupeeritud aladel ulatusliku ja süstemaatilise terrori kasutamist, mille eesmärk on hirmutada tsiviilelanikkonda, lämmatada vastupanu ja poliitilist teisitimõtlemist, suruda maha kodanikuaktiivsus ning hävitada ukraina keel ja rahvuslik identiteet;

10. mõistab hukka krimmitatarlaste jätkuva tagakiusamise ebaseaduslikult okupeeritud Krimmis, sealhulgas poliitiliselt motiveeritud kinnipidamised, piinamise, kadunuks jääma sundimise ning usu-, väljendus- ja ühinemisvabaduse piiramise; nõuab kõigi poliitilistel põhjustel vangistatud krimmitatarlaste viivitamatut vabastamist ning nõuab tungivalt, et EL ja rahvusvahelised organisatsioonid tõhustaksid seiret ja toetavat tegevust Krimmi põliselanikkonna nimel;

11. nõuab tungivalt, et Venemaa lepiks Ukrainaga viivitamata kokku mõlemapoolses kõigi sõjavangide vahetamises ja viiks selle täide kooskõlas oma kohustustega, mis tulenevad rahvusvahelisest humanitaarõigusest ja sõjavangide kohtlemise Genfi konventsioonist;

12. mõistab järsult hukka Venemaa vägivallateod ja Valgevene kaasosaluse Ukraina laste väärkohtlemises, sealhulgas mõrvad, piinamise, kriminaalkorras karistamise, sunniviisilise ümberasustamise ja küüditamise, seksuaalse kuritarvitamise ja ärakasutamise, sundvenestamise ja militariseerimise; mõistab hukka selle, et Venemaa sunnib küüditatud lastele peale Vene kodakondsuse ja toetab riiklikult nende lapsendamist vene perekondade poolt, mis on osa sihipärasest sunniviisilise assimileerimise poliitikast; peab kahetsusväärseks, et EL ei suutnud aidata Yale’i ülikooli humanitaaruuringute laboril saavutada piisavat rahastamist; kutsub liikmesriike üles tihedale koostööle Ukraina ametiasutuste ning kohalike ja rahvusvaheliste valitsusväliste organisatsioonidega ning toetama neid nende pingutustes dokumenteerida kõik kadunud ja väljasaadetud Ukraina lapsed, teha kindlaks nende asukoht ja nad kodumaale tagasi tuua, et nad kiiresti taas oma vanemate või seaduslike hooldajatega kokku viia; kordab, et Ukraina laste küüditamine on rahvusvahelise humanitaarõiguse, eelkõige neljanda Genfi konventsiooni artikli 49 raske rikkumine ja sõjakuritegu; nõuab tungivalt, et EL võtaks süüdlased vastutusele ja karistaks nende kuritegudega seotud isikuid ja üksusi;

13. nõuab, et Venemaa annaks kooskõlas oma kohustustega, mis

tulenevad asjaomastest Genfi konventsioonidest, Rahvusvahelisele Punase Risti Komiteele viivitamata juurdepääsu sõjavangilaagritele ja muudele kohtadele, kus Ukraina sõdureid või tsiviilisikuid vangis hoitakse; märgib suurt erinevust viisis, kuidas Ukraina ja Venemaa on oma sõjavange kohelnud, arvestades, et Ukraina sõjaväelasi on rängalt piinatud, väärkoheldud ja alatoidetud, millega on rikutud sõjaseadusi ja rahvusvahelist humanitaarõigust;

14. kordab oma nõudmist, et EL ja liikmesriigid suurendaksid Venemaa vangistuse ohvritele antavat humanitaar- ja rehabilitatsiooniabi, sealhulgas juurdepääsu arstiabile ja psühholoogilisele abile, taasintegreerimisteenustele ja õigusabile; tunnustab Ukraina ja rahvusvahelisi kodanikuühiskonna organisatsioone röövitud Ukraina laste, sõjavangide ja ebaseaduslikult kinni peetud tsiviilisikute perekondade toetamise eest;

15. kinnitab veel kord ELi kindlat pühendumust Ukraina ülesehitamisele ning kordab oma valmisolekut aidata Ukraina majandust ja taristut taastada; rõhutab Ukraina rahastu strateegilist tähtsust Ukraina vastupanuvõime tugevdamisel, taastumise kiirendamisel ning kestliku arengu ja ELi liikmesuse suunas liikumise toetamisel; kordab oma kindlat veendumust, et Venemaa peab Ukrainas tekitatud tohutu kahju eest maksma, ning nõuab seetõttu, et ELi sanktsioonide alusel või muul viisil külmutatud Venemaa riigivara konfiskeeritaks ja seda kasutataks Ukraina kaitse ja ülesehitamise toetuseks; rõhutab oma veendumust, et selleks on olemas mitmesugused seaduslikud võimalused ja et tegevusetus on Euroopa riikide valitsuste jaoks lubamatu läbikukkumine;

16. mõistab hukka Venemaa Riigiduuma 24. juunil 2025 vastu võetud protokolli, millega lubatakse Ühise Julgeoleku Lepingu Organisatsiooni liikmesriikidel relvakonflikti, ähvarduste, kriisiolukordade või sõjaliste õppuste korral oma väed teiste liikmete territooriumile siirda; mõistab selle hukka, kuna see on Venemaa selge katse veelgi hoogustada oma lakkamatuid rünnakuid Ukraina vastu, mobiliseerides sunniviisiliselt naaber- ja liitlasriikide vägesid;

17. mõistab teravalt hukka Kuuba sõdurite värbamise ja lähetamise lisaks Põhja-Korea vägede kaasamisele;

18. nõuab tungivalt, et kõik liikmesriigid annaksid viivitamata edasist sõjalist abi ja osaleksid täiendavate võimete, eelkõige õhukaitse-, kaugmaaraketi- ja suurtükisüsteemide ning laskemoona ühishangetes; nõuab sellega seoses tungivalt, et kõik liikmesriigid näeksid SAFE-rahastamisvahendi raames oma Euroopa kaitsetööstusse investeerimise kavast suure osa ette Ukraina abistamiseks; nõuab tungivalt, et liikmesriigid ja nende kaitsetööstusettevõtted investeeriksid Ukraina kaitsetööstusse ja teeksid sellega koostööd, muu hulgas tehes lisainvesteeringuid ja luues ühisettevõtteid, eesmärgiga kasutada ära kogu Ukraina tootmisvõimekuse potentsiaal, et toota elutähtsat varustust kõige

tõhusamal viisil;

19. tuletab meelde mitme ELi riigi- ja valitsusjuhi jõulisi avaldusi selle kohta, et Venemaa mittenõustumisele USA kavandatud 30-päevase relvarahuga vastatakse karmilt tugevdatud sanktsioonidega, ning nõuab seetõttu tungivalt, et nõukogu, komisjon ja liikmesriigid toimiksid nende avalduste kohaselt ning suurendaksid oluliselt sanktsioonide tulemuslikkust ja mõju Venemaale; väljendab heameelt 20. mail 2025 vastu võetud 17. sanktsioonipaketi üle, kuid nõuab tungivalt, et liikmesriigid võtaksid viivitamata vastu järgmise sanktsioonipaketi; rõhutab, et praegu on strateegiliselt vajalik julgelt tegutseda; rõhutab, et Venemaa mis tahes tulevase agressiooni negatiivsed üleilmsed tagajärjed kaaluvad kaugelt üles sõjalise ja rahalise pingutuse, mida praegu tuleb teha Venemaa Ukraina-vastase agressioonisõja lõplikuks lõpetamiseks, Venemaa tulevase agressiooni ärahoidmiseks ning õiglase ja püsiva rahu saavutamiseks; kutsub otsustavalt ELi liikmesriike üles lõpetama oma häbiväärse tegevusetuse ning tegutsema selle asemel uue kiireloomulisuse ja sihikindlusega;

20. tuletab Ungari ja Slovakkia valitsusele meelde lojaalse koostöö põhimõtet, mille kohaselt liikmesriigid peavad hoiduma kõigist meetmetest, mis võiksid ohustada ELi eesmärkide saavutamist; nõuab seetõttu tungivalt, et Ungari ja Slovakkia valitsus viiksid oma välispoliitika ELi seisukohtade ja põhimõtetega kooskõlla ning lõpetaksid ELi Venemaa-vastaste sanktsioonide karmistamiseks tehtavate pingutuste korduva takistamise;

21. on veendunud, et selleks, et Venemaad tõsiselt survestada oma agressioonisõda lõpetama, alustades püsivast vaherahust, peavad EL ja samameelsed partnerid võtma oluliselt tulemuslikumaid sõjalisi, majanduslikke ja diplomaatilisi meetmeid; nõuab, et võetaks kõik vajalikud meetmed, et vältida sanktsioonidest kõrvalehoidmist, võttes eelkõige sihikule Venemaa varilaevastiku laevad; nõuab Venemaa veeldatud maagaasi, nafta ja toorainete täielikku keelustamist ning ajutisi meetmeid, et minimeerida Venemaa võimet maksta oma agressioonisõja eest energiaekspordi abil, sealhulgas nõuab naftahinnale madalamat ülempiiri ja veeldatud maagaasi hinnalae kehtestamist; rõhutab, kui tähtis on võtta viivitamata vastu 18. sanktsioonipakett; kutsub uusima sanktsioonipaketi vastuvõtmist takistavaid liikmesriike üles järgima nende liikmesriikide eeskuju, kes on edukalt leidnud nafta- ja gaasitarnete jaoks muud allikad; rõhutab, et on vastuvõetamatu, et Venemaa täiemahulise Ukraina-vastase sõja neljandal aastal sõltuvad rünnakutes kasutatavad Venemaa raketid ja mehitamata õhusõidukid endiselt suurel määral läänes toodetud komponentidest;

22. tuletab meelde, et üldine toetus Ukrainale peab olema piisav selleks, et peatada Venemaa agressioonisõda ja võimaldada Ukrainal vabastada kogu oma rahvas, taastada täielik kontroll oma territooriumi üle selle rahvusvaheliselt tunnustatud piirides ja hoida

ära Venemaa edasine agressioon; tuletab meelde, et Euroopa on andnud Ukrainale juba 50 miljardi euro ulatuses sõjalist abi, kuid rõhutab, et abi tuleb jätkata ja selle andmine sõltub nüüd suuresti Euroopast endast; nõuab tungivalt, et liikmesriigid annaksid enne läbirääkimiste lõppu Ukrainale rohkem relvi ja laskemoona; mõistab hukka kõik katsed survestada Ukrainat loobuma okupeeritud territooriumist, kus elanikkond seisab silmitsi jätkuvate repressioonide, vägivalla, kadunuks jääma sundimise, ebaseadusliku kinnipidamise, küüditamise ja muude süstemaatilise terrori vormidega;

23. kutsub ELi üles kehtestama isiklikud sanktsioonid Venemaa ametnikele, kes vastutavad vangistatud ja kinnipeetud ukrainlaste kallal toimepandud vägivalla ja piinamise eest;

24. väljendab täielikku toetust õiglasele ja kestvale rahule Ukrainas, mis põhineb Ukraina poolt kindlaks määratud ja rahvale vastuvõetavatel tingimustel; rõhutab, et rahuleping peab igal juhul toetama Ukraina suveräänsust ja territoriaalset terviklikkust, takistama Venemaa taasrelvastumist ja tagama Ukraina pikaajalise julgeoleku; nõuab sõjakuritegude eest vastutusele võtmist ja hüvitust; rõhutab, et rahuläbirääkimistele peab eelnema tingimusteta relvarahu;

25. toonitab, et kuna USA seisukoht Venemaa agressioonisõja suhtes on muutunud, peavad EL ja selle liikmesriigid jääma Ukraina peamisteks strateegilisteks liitlasteks ning nad peaksid tugevdama oma juhtrolli Ukraina toetamisel võitluses suveräänsuse, rahu ja õigluse eest; nõuab, et EL ja liikmesriigid töötaksid selle nimel, et säilitada võimalikult laialdane rahvusvaheline toetus Ukrainale, sealhulgas luues koalitsioone sarnaselt meelestatud ELi-väliste partneritega; kordab oma nõudmist tarnida suurtes kogustes ja viivitamata varem välja kuulutatud ja pikalt hilinenud hädasti vajalikke relvasüsteeme, nagu Tauruse raketid, mida Saksamaa uus juhtkond on lubanud;

26. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, Euroopa Nõukogule, Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsioonile, Ukraina presidendile, valitsusele ja parlamendile ning Venemaale ja Valgevenele.